

Tabula scdm ordinē alphabetti
in qua prim⁹ numerus denotat foliū: scds vero numerus denotat colūnam.

Propositio semp denotat cām mouētē. folio. r. Colūna. iiii
A. xl. apōs apō grecos fr pncipiū s̄ pncipio. cxix. iiii
In abyſſo duo ſ. ſ. obſcuritas ⁊ profunditas. cxlii. iiii
Abūdatia palūi ē cā ſpūali ſi firmitatis. rxxix. iiii

Er abūdatia charitatis eſt q̄ aliq̄ diligētēs iterdū q̄etē. pprie rēplatiōis intermitit. vt. pcurēt. pxi mozum vt illatam. cxlv. iiii

Act⁹ seu forma nō d̄ finit⁹ eo mō quo recipit ⁊ finit per ſubiectū. S3 ſz h3 totā plenitudinē eēndi ſicut eſt in deo d̄ finit⁹. Sinatū. ē finit⁹. rxxii. ii

Actus aliq̄s dicit verus duplr. ſ. vitate ſignificatio nis: ⁊ veritate ſpeciei. cxlv. ii

Act⁹ duplr pcurit ad hoc q̄ aliq̄s pphetet. rē. ii
Qd adā fuerit ſepult⁹ in loco caluarie (vt d̄ hic) fauorabile eſt ⁊ ppli mulcens aures (vt d̄ h̄tero⁹) nō tñ verū eſt cū ſepult⁹ fuerit. ſ. ebzon. cxrxvi. iiii

Alle adſcit vbi q̄ capit ſm rōnē dicitis. liiii. iiii
Adozatio ſoli deo debetur. lxxvii. iiii

Aduentus filij dei eſt duplr. rxxviii. iiii
poſt prim⁹ aduentū chri in carne erant adhuc tres alij aduentus. iiii. ii

Adū aduentū vbi fuit lux qued am quam philoſophi ſe habere lactabant. s. iiii
Ante aduentū vbi fuit etiā quedā lux quā ex doctri na legiſe ſe habere gloriabant iudei. viii. iiii

Affectiōes appetit⁹ ſenſitū paſſiōes d̄nr. iox. iiii
Agētia cuiuſlibet qd agit ab alio itēto ſua eſt re ducere ſuū effectū i cauſe manifeſtationē. cxrvi. iiii

Allicui⁹ rei teſtimoniū phibeſ duplici de cā. viii. i
Allo mō ſumit p̄n. vt ſuppōit. p p̄ſona p̄ſia. 3. iiii
Alia eſt rō: eſt Criſoſtom: q̄re chriſtus voluit ha bere teſtimonia. pphetarum. viii. ii

Alia agētia op̄at̄ vt exteri⁹ agētia: cū agat mouēdo ⁊ alterādo aliq̄ mō. De⁹ vō op̄at̄ vt interi⁹ agēs cū op̄ādo creet dādo eē: qd ē itimū cuiuſlibet rei. ix. ii

Alia eſt cognitio in rebus cōpoſitis ⁊ alia in ſimpli cibus. rxxv. iiii

Alij ſancti opabant miracula virtute nō ſua. Lh̄e vero virtute p̄opia. xii. i

Alia a chriſto non faciunt miracula p̄opia virtute ſed imperrando a deo. xlvi. i iiii

Alia quali ex m̄ſura d̄ntes ḡtaz mirac̄a faciūt. rps vō abſoluta virtute cū multa ſuperabūdatia oīa operatur. l. i

Aliq̄ iueniant miſſi a deo triplr. primo mō per int nā inſpirationē. ſcdo mō per exp̄ſſam ⁊ aprā iuſſiōnē. tertio mō per pelati inuicōnē. vii. iiii

Aliqd d̄ eē in aliq̄ triplr. 1.º. mō. p̄ p̄nētiā. 2.º. mō ſi cut p̄i toto. 3.º. mō ſic cā efficiēs ⁊ p̄ruas. ix. ii

Aliq̄ venire i aliquē locū r̄igēt. 2.º. vt veniat vbi nullo modo prius fuerat. 2. vt vbi aliquo modo prius fuerat. ix. iiii

Aliqui piūgnit deo per p̄cipitationē ſimilitudinē naturalis. xii. ii

Aliq̄s alicui pōt ſua opa mōſtrare duplr. rliiii. i
Aliq̄s pōt honorare deū inq̄atū creator: oipote: icomutabilis: abſq̄ hoc q̄ honoret ſiliū. S3 non p̄t hōrare deū vt patrē nūi honoret ſiliū. rliiii. iiii

Aliqui ſunt lucerne quātam ad officiū. ſed quantuz ad effectum ſunt extincte. rlvii. iiii

Aliqd reuelat alicui a deo tripliciter. rlviii. i
Aliqd puenit xpo rōne p̄ſone. qd nō puenit ei rōne nature. Aſcēdere i celū puenit ei rōne p̄ſone. l. ſm humanitatē: qd nō puenit ei rōne nature: q̄ eter naliter ſcōm eam eſt in patre. lvi. ii

Aliq̄ ne vadat quo rps ſuit duplr ſpediunt. lxxvi. iiii
Aliqd d̄ eē factū in pmanētibz quū puenit ad p̄ſe ctionē. pprie ſp̄ei vel forme. c. i

Aliquid d̄ eē factū i ſucceſſiuis: iōq̄ iā p̄ſtatū ē. c. i
Aliquid viuut dupliciter. cxrvi. iiii

Aliquid d̄ eē in mūdo duplr. cxrvii. iiii
Aliquid redditur cōmendabile duplr. cit. ii

Lum d̄ aliq̄ opari per uirtutē receptā ab alio po teſt intelligi dupliciter. v. iiii

Altitudo ⁊ ſublimitas cōtēplationis conſiſtit in cō gnitione dei. i. iiii

Aliud eſt opari ſm virtutem: ⁊ aliud ſm aptitudinē ⁊ diſpoſitionem naturalem. rxxix. iiii

Aliud eſt iudicare: ⁊ aliud eſt h̄ere iudicare. lxxvii. iiii
Lū alicui maior honor exhibet ſi ē cā iudicē. rxx. ii

Amare pprie eſt velle alicui bonum. rxxviii. iiii
Ambroſi⁹ vult q̄ ſplēdor d̄ ōo metapho. dicat. vi. iiii
Amē ḡtaz ſiḡt verū: ḡtaz vere: ḡtaz ſiar. rxxvi. iiii

Amē c̄ nom̄ hebreū qd iſterpat̄ ve v̄l ſunt. lxxviii. iiii
Amic⁹ ex amore q̄ amici ſ. pcurat: ⁊ fidelis. rxx. iiii
Dis amicitia in cōſuetione fundatur. lxx. ii

Si aliqui aliq̄s deū amic⁹ a deo aſſigatur: nō ē ſignū p̄pter hoc q̄ nō ſit ſuis amicus. lxxrxi. ii

Amico ſufficit tñ neceſſitatē exponere abſq̄ alicu ius petitionis additamento. lxxrxi. ii

De rōne amicitie eſt q̄ non ſit latens. cvi. ii
Ad veram amicitia requiritur mutua dilectio. cvi. ii

Amicitia fundatur ſup aliquā cōiocationē. cvi. ii
Amicus eſt qui amat: ⁊ qui amatur. cxvi. iiii

Amicus dicitur quali anime cuſos. cxvi. iiii
Amor dei eſt cā bonitatis in rebus dilect. s. rliiii. iiii

Amor in diuiniſ accipitur dupliciter. Uno modo ef ſentialiter. alio modo notionaliter. rliiii. iiii

Amor vt accipit eſſentiā ſi ē p̄ci. origis filij. rliiii. i
Amor vt accipitur notionaliter: mon eſt p̄ncipiū oziginis filij. rliiii. i

Amor martie i triſtitibus hōibz manifeſtat. lxxrvii. iiii
Amor perfectus eſt cum quis ſeipſum p̄o amicis moxi ſe exponit. cxi. iiii

Amor eſt cauſa gaudij. cxvi. i
Amor concupiſcentie non eſt rei concupite: ſed cō cupiſcentie. cxviii. i

Amor amicitie ē por⁹ rei amate q̄ amācis. cxviii. i
Amor eſt mouens ad vitam eternam: ⁊ quoddam eius complementum. cxvii. iiii

Amor eſt motus appetitus. cxlv. iiii
Andree iſtructor: qualiter omnes predicatores conari debēt ſtudere vt fruct⁹ p̄dicatiōis ad dei ho nozē ⁊ vtilitatē cōuertat ⁊ nō ſibi v̄dicēt. rix. iiii
Andreas interpretatur virilia. rxi. iiii